

Kömpelöä lasten fantasiaa

Cornelia Funke: *Lohikäärmeellä ratsastaja*.

Otava 2005.

Suomentanut Tiina Hakala.

Tekijän kuvittama.

Cornelia Funken tähti on ollut nousussa jo jonkin aikaa. Saksalaisen kirjailijan lasten- ja nuorten romaanit *Rosvoruhtinas* ja *Mustesydän* ovat matkanneet elokuvatuontoon asti, ja *Lohikäärmeellä ratsastaja* tasapainoilee Mustesydämen jatko-osan kanssa New York Timesin bestseller –listojen kärkipäässä.

Niin vetävästi ja kauniisti kuin *Lohikäärmeellä ratsastaja* onkin kirjoitettu, on siinä siitä huolimatta jotakin, joka tökkii pahan kerran. Jos nyt oikein sormella aletaan osoittelemaan, niin kaipa vika on sitten kerronnassa: vaikka tarina on kaiken kaikkiaan hyvin kirjoitettu, on kerronnassa kuitenkin jotakin keinotekoista, joka osaltaan pilaa kokonaisuuden. Mainittu kokonaisuus koostuu lohikäärmeestä, peikosta ja pienestä pojasta, jotka matkaavat maailman toiselle puolelle etsimään lohikäärmeiden kotia. Matka on pitkä ja vaivalloinen, ja luonnollisesti täynnä vaaroja. Suurin vaara on kuitenkin ilkeä lohikäärme Nokkosaurus kultatakki, jolla on pahat mielessä.

Lohikäärmeellä ratsastajan osalta tulee sellainen olo, että Funke on yrittänyt kirjoittaa fantasiaa lapsille, yrittäen pitää kerrontaa 'sopivissa mitoissa': ei liian pelottavana eikä liian kilttinä. Keinotekoisen oloinen lopputulos muistuttaa jotakin fantasiatarinan ja sadun risteytymää, joka ei oikein toimi. Tämä on harmi, koska tarina-ainekset ovat hyvät.

Funken kuvituksista on pakko mainita: hän kuvittaa teoksensa itse, kauniit ja yksityiskohtaiset piirrokset tuovat todella mahtavan lisän tarinoihin.

Maria Loikkanen